

pagni eller dets Ledere ikke blot Parthavere, men Ledere. Fra dette Selskabs Side virkedes der for Oprettelse af en saakaldt russisk Liga. Den skulde selvfølgelig ikke blot have Sæde i Danmark, men i en Række af Lande, hvor man beskæftigede Kompagniets Folk, og disse fik Ordre til at beskæftige sig med Planerne om denne russiske Ligas Oprettelse. Den havde Tilknnytning til Militærpersonerne Kolttschak og Judenitsch, der som bekendt arrangerede nogle mislykkede Felttog i den Periode. Jeg husker meget godt fra den Tid en Række Henvendelser fra mere eller mindre forrykte Mennesker om at rejse en Kamp mod Bolschevismen.

Jeg har personlig været ude for Henvendelser fra Udsendinge fra Transatlantisk Kompagni om det Verdensfrimærke, der skulde være en Slags Etikette udadtil for at vise Transatlantisk Kompagnis gode Forhold til Frankrig, til Ententen i det hele taget, og man paastod i hvert Fald den Gang, at naar jeg og mit Parti nægtede at have med dette Frimærke at gøre, maatte Sagen desværre falde for Danmarks Vedkommende. Det er, hvad jeg har haft at gøre med Transatlantisk Kompagni. Jeg har for nogen Tid siden set en Historie om, at det Ministerium, af hvilket jeg var Medlem, skulde have medvirket ved eller givet Tilladelse til Oprettelse af et Bureau for Bekæmpelse af Bolschevismen. Dette er i hvert Fald for mit Vedkommende grebet ud af Luften. Der er selvfølgelig ikke søgt nogen saadan Bemyndigelse, i hvert Fald ikke hos mig, og jeg kan heller ikke tro hos Ministeriet. Ikke des mindre har et saadant Bureau eksisteret eller maaske flere. Jeg har her en Henvendelse til mig fra 1919 indeholdende Udkast til baade Opraab, Anbefalingsskrivelse o. s. v. for den Anti-Bolschevikgesandt, der var praktet mig paa Halsen, og som skulde interessere mig for Kampen mod Bolschevismen. Jeg ved ikke, om det er det samme Konsortium, som er udgaaet fra Transatlantisk Kompagni, men det er i hvert Fald det samme Formaal: Bekæmpelsen af Bolschevismen. Man vil se, at det er et pænt Aktstykke med Laksegl og alt muligt, saa det stammer sikkert nok fra de rigtige Kredse. Jeg har den skidne Vane at gemme gamle Dokumenter, og da jeg saa denne Sag komme paa Dagsordenen, ledte jeg i min Kiste og fandt saa ogsaa dette lille interessante Aktstykke frem.

Lederen af Transatlantisk Kompagni, Hr. Harald Plum, som forleden var anklaget for Østre Landsret, har altsaa en Tid følt sig som den store Hærfører for denne Aktion

mod Bolschevismens Rusland, og kendte danske Mænd har deltaget i denne statsfarlige Virksomhed, har deltaget i Virksomheden for at udruste Hæren til Omstyrtelse af Ruslands Regering. Senere fik vistnok Bevægelsen et nyt Navn, der blev fra visse Sider — ikke herhjemme fra, men ude fra Verden — gjort Forestillinger om, at det dog vist ikke kunde føre til noget med disse Felttogsplaner, og saa gav man Foretagendet en noget anden Karakter, men fortsatte ellers sine Bestræbelser, som endnu en Tid gik ud paa at modarbejde Bolschevismen. Jeg skal ikke beskæftige mig med de mange Navne, som jeg finder i Erik Plums Bog, paa dem, der har været i Bestyrelsen for denne Afdeling af den russiske Professorer, der er Konsulær, selvfølgelig, kan jeg vel sige, træffer man ogsaa Navnet Harboe, man træffer en Kending fra 1920, Admiral Konow, og man træffer ogsaa en Mand, som man i Øjeblikket gaar og græder for, H. P. Prior, som Medlem af dette Konsortium, der ledede denne statsfarlige Kampagne.

Men det, der egentlig har Interesse i denne Sag, er ikke saa meget de mere eller mindre ligegyldige Personer, der staar paa denne Navneliste, det Navn, der har Interesse, er den senere Udenrigsminister Harald Scavenius. Han førte nemlig paa denne Ligas Vegne de udenrigske eller en Del af de udenrigske Forhandlinger. Han havde den Opgave at organisere Krigen mod Bolschevikkerne ved Medvirkning fra forskellige Lande. Om han er betalt for denne Gesandtjeneste eller ikke, kan for saa vidt være underordnet, men der findes ganske sikkert paa Regnskaberne for Transatlantisk Kompagni Udgiftsposter til den russiske Virksomhed, og det var dog maaske heller ikke helt uden Interesse ved en Højesteretsundersøgelse at faa Klarhed over, hvad det er for Folk, der har faaet disse Hundreder af Tusinder, som staar opført paa Regnskaberne til de russiske Virksomheder. Hele denne Side af Sagen trænger til Belysning, den Belysning, som den højtærede Justitsminister altsaa har forhindret, at den blev Genstand for.

Naar jeg siger, at den senere Udenrigsminister Hr. Harald Scavenius er den interessante Person i dette Forhold, er det utvivlsomt saa meget mere rigtigt, som jeg desværre har set en Bladmeddelelse i den senere Tid om, at han er udnævnt til Danmarks Gesandt i Rom. Det forekommer mig at være en meget farlig Tumbleplads, man der har givet dette Menneske, hvis det